

[Gerhard Nielsen.]

paa det Forslag, som i sin Tid blev fremsat af Forsvarsministeren i det socialdemokratiske Ministerium, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen —, vilde en saadan Afstemning føre med sig, at Militærvæsenet vilde falde med Glans, og det er heller ikke bedre værd.

Korsgaard: Først vil jeg gerne sige en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hauge, som jo med Velbehag vendte tilbage til Spørgsmaalet om Valutaskattens Tilbagebetaling. Det er mig da en Tilfredsstillelse at erfare, at selv om han finder, at hvad de Konservative vilde have gjort, nemlig at tilbagebetale til dem, der virkelig havde betalt for meget, var forkert, saa var det dog endnu meget værre, hvad Venstre gjorde. Saadan var altsaa Situationen i dette Tilfælde, og jeg kunde tænke mig, at der var ikke saa faa Tilfælde af den Art, og da jeg jo er noksom bekendt for at have den Mening, at der ingen Grund er til, at Vejen mellem Socialdemokraterne og os i alle Tilfælde skal være saa lang, kan det jo for saa vidt kun tilfredsstille mig. I øvrigt er naturligvis det ærede Medlem Hr. Hauges Argumentation efter mine Begreber helt forkert, men det gør jo i og for sig ikke saa meget. Det er ofte mere Følelsen, det kommer an paa, end Realiteten, og Følelserne synes altsaa at være ikke helt at foragte.

Saa vender jeg mig til den højtærede Minister for offentlige Arbejder angaaende Statsbanerne. Jeg synes ikke, at den højtærede Minister argumenterede helt rigtigt. Jeg synes, den højtærede Minister blandede Udgiftsnedgang og Banernes Driftsresultater i Forbindelse med Takstnedsættelserne sammen paa en noget besynderlig Maade. De to Ting har nemlig, saa vidt jeg kan se, ikke det allerfjerneste med hinanden at gøre. Afskaffelse af overflødig Personale kunde overmaade vel foretages, uden at Taksterne blev sat ned. Jeg noterede med Tilfredshed, at da den højtærede Minister talte om Afskedigelse af Personale, fremhævede han stærkt, at ikke en eneste fast ansat var blevet afskediget. Jeg er naturligvis fuldkommen overbevist om, at det skyldes en Forglemmelse, naar den højtærede Minister ikke samtidig bemærkede, at dette jo i høj Grad skyldtes det konservative Folkepartis Stilling til visse Ændringsforslag paa Finanslovsforslaget, hvilket jo gav Anledning til en noksom omtalt Debat her i Salen. Jeg føler mig altsaa sikker paa, at det er en

Forglemmelse, naar den højtærede Minister ikke gjorde opmærksom paa dette Forhold; denne Forglemmelse søger jeg herved at bøde paa. Men altsaa, de to Ting, som den højtærede Minister blandede sammen, synes jeg ikke, der er nogen som helst Rimelighed i at blande sammen. Det eneste, jeg har sagt, og som den højtærede Minister, saa vidt jeg kan skønne, endnu ikke har gjort alvorligt Forsøg paa at modbevise, er, at hvis vi havde opretholdt de høje Takster, om man saa vil sige, var Statsbanernes Driftsresultat blevet bedre, end det nu er blevet, naturligvis forudsat, at alt det andet, som var gjort for at fremme Driftsresultatet, lige godt vilde være blevet gjort. Jeg er fuldkommen klar over, at Takstnedsættelserne har bevirket en forøget Trafik — det har man til enhver Tid regnet med —, men jeg kan ikke se, at der er ført noget som helst Bevis for, at den forøgede Trafik, som er kommet formedelst dette Forhold, paa nogen Maade rent pengemæssigt har kunnet dække den Mindreindtægt, som er fremkommet paa Grund af Takstnedsættelserne. Jeg har ikke paa noget Tidspunkt villet mene, at en Takstnedsættelse ikke i og for sig kunde være en god Ting, men en generel Takstnedsættelse omfattende baade Nedsættelse af Takster, som af forretningsmæssige Grunde var ønskelige, og Nedsættelse af Takster, som man af andre Grunde har fundet var ønskelige, er ikke Vejen til at skaffe et driftsmæssigt set godt Resultat, og jeg maa derfor vedblivende hævde, at Takstnedsættelsen har virket uheldigt i Retning af at skaffe større Underskud paa Statsbanernes Budget, end man ellers vilde have haft. At man desuagtet har villet gøre det, er en Sag for sig, men saa kan jeg ikke se rettere end, at det er gjort ud fra en Betragtning, der intet har med Statsbanernes Driftsresultat at gøre, nemlig ud fra den Betragtning, at man har villet hjælpe forskellige Erhverv, og det kan maaske i visse Tilfælde ogsaa være berettiget. Ved den generelle Nedsættelse tror jeg imidlertid, at man hjælper baade dem, man retteligen kunde række en hjælpende Haand, og dem, der i og for sig ikke var nogen Grund til at give denne hjælpende Haand. Altsaa, jeg bliver — som man i Almindelighed plejer — ved det Standpunkt, jeg nu en Gang har taget, og jeg kan ikke se, at den højtærede Minister i Virkeligheden har fremsat Argumenter, der kan give mig Anledning til at forandre Anskuelse.

Med Hensyn til det Resultat, som kan